

UZASADNIENIE

Powódka I. P., reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, pozwem z dnia 25 listopada 2015r. (data prezentaty) domagała się zasądzenia od pozwanej Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa z siedzibą w W. kwoty 1000 zł wraz z ustawowymi odsetkami do dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty oraz zasądzenia od pozwanej na jej rzecz kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu powódka wskazała, iż w dniu 20 września 2012r. zawarła z pozwaną umowę przyznania pomocy nr (...) - (...) - (...), zgodnie z którą powódka jako beneficjentka zobowiązała się do osiągnięcia celu w postaci budowy budynku i zakupu wyposażenia do diagnostyki oraz naprawy pojazdów i innych w celu zapewnienia standardu i szerokiego świadczenia usług, co spowoduje zapewnienie dochodu z prowadzonej działalności oraz stworzenie miejsc pracy. Powódka podniosła, iż wykonała umowę zgodnie z określonym zakresem rzeczowym, poniosła koszty kwalifikowane przed dniem złożenia wniosku, udokumentowała wykonanie zakresu rzeczowego operacji i poniesienia kosztów osiągając cel operacji do dnia złożenia wniosku o płatność zgodnie z § 3 umowy, nadto zatrudniła pracowników i prowadzi deklarowaną działalność gospodarczą. Zgodnie z zawartym porozumieniem, powódka obowiązana była do złożenia wniosku o płatność wraz z wymaganymi dokumentami do dnia 20 marca 2015r. Wniosek o płatność ostateczną został złożony w dniu 19 marca 2015r.

W wyniku weryfikacji wniosku stwierdzono uchybienia, w związku z czym w dniu 22 maja 2015r. pozwana wezwała powódkę do uzupełnienia dokumentów. Powódka uzupełniła dokumenty zgodnie z wezwaniem. W dniu 1 lipca 2015r. powódka została po raz kolejny wezwana do uzupełnienia dokumentów poprzez dostarczenie ostatecznej decyzji o pozwoleniu na użytkowanie budynku, które to wezwanie powódka wykonała w zakreślonym terminie.

Pozwana ostatecznie odmówiła wypłaty pomocy powołując się na okoliczność, że decyzja udzielająca powódce pozwolenia na użytkowanie stała się ostateczna w dniu 26 czerwca 2015r., zatem po upływie terminów maksymalnych, co w rozumieniu pozwanej świadczy, że nie został osiągnięty cel umowy. Pomimo odwołania powódki pozwana podtrzymała swoje stanowisko w sprawie.

Zdaniem powódki stanowisko pozwanej odmawiającej wypłaty pomocy jej nieuzasadnione, gdyż powódka osiągnęła zakładany cel umowy do dnia złożenia wniosku o płatność, nadto w umowie z dnia 20 września 2012r. nie ma mowy o ostatecznej decyzji udzielającej pozwolenia na użytkowanie budynku, pozwana te nie wskazywała na potrzebę złożenia tego dokumentu. Powódka wskazała, iż wnosi pozew częściowy, a od wyniku postępowania będzie uzależnione dochodzenie roszczenia w pozostałym zakresie.

(pozew k. 2-3)

Pozwana Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa z siedzibą w W. w odpowiedzi na pozew z dnia 10 lutego 2016r. (data nadania na poczcie) wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powódki na jej rzecz kosztów postępowania.

Pozwana wskazała, iż zapis zawarty w § 3 ust. 5 pkt 5) łączącej strony umowy nakładał na beneficjenta tj. powódkę obowiązek osiągnięcia celu operacji nie później niż do dnia złożenia wniosku o płatność ostateczną, zaś zgodnie z postanowieniami § 3 ust. pkt 1) umowy realizacja operacji obejmuje również uzyskanie wymaganych odrębnymi przepisami oraz postanowieniami umowy opinii zaświadczeń, uzgodnień, pozwoleń lub decyzji związanych z realizacją operacji. Przedłożona przez powódkę w trakcie realizacji wniosku o płatność decyzja z dnia 10 czerwca 2015r., wydana przez Powiatowy Inspektorat Nadzoru Budowlanego w O. stała się ostateczna w dniu 25 czerwca 2015r., co oznacza, iż realizacja operacji objętej umową przyznania pomocy nie została zakończona do dnia złożenia wniosku o płatność ostateczną tj. 19 marca 2015r. Pozwana podniosła, iż umowa przyznania pomocy została zawarta z powódką w dniu 20 września 2012r., w związku z czym maksymalny termin na zakończenie realizacji operacji wynikający również z § 10 ust. 2 pkt 3 lit. a) oraz z § 27a rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 17 lipca 2008r. w sprawie

szczegółowych warunków i trybu przyznawania oraz wypłaty pomocy finansowej w ramach działania „Tworzenie i rozwój mikroprzedsiębiorstw”, objętego Programem Rozwoju Wsi na lata 2007-2013 upłynął w dniu 20 września 2014r. Pozwana podkreśliła, że termin ten został na prośbę powódki przedłużony o maksymalny czas wynikający z przepisów w/w rozporządzenia tj. 6 miesięcy – do dnia 20 marca 2015r., jednak do tego czasu budynek wybudowany przez powódkę nie uzyskał ostatecznych pozwoleń na użytkowanie, gdyż dopiero od dnia 25 czerwca 2015r. powódka mogła użytkować przedmiotowy budynek warsztatu, a zatem uzyskiwać dochód w ramach wspieranej przez pozwaną działalności gospodarczej.

W ocenie pozwanej powódka w trakcie realizacji inwestycji nie dochowała należytej staranności a złożenie przez nią dopiero w dniu 16 kwietnia 2015r. wniosku do Powiatowego Inspektoratu Nadzoru Budowlanego w O. potwierdza, iż powódka nie zakończyła budowy budynku i nie uzyskała pozwolenia na użytkowanie obiektu w wymaganym terminie na cały budynek zgodnie z przepisami Prawa budowlanego.

(odpowiedź na pozew k. 39-42)

Strony na rozprawie dnia 5 kwietnia 2016r. podtrzymały swoje stanowisko w sprawie.

(protokół rozprawy k. 72)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 20 września 2012r. powódka zawarła z pozwaną umowę przyznania pomocy nr (...) - (...) - (...). Zgodnie z § 3 ust. 1-3 umowy powódka jako beneficjentka zobowiązała się do realizacji operacji, w wyniku której osiągnięty zostanie cel w postaci budowy budynku i zakupu wyposażenia do diagnostyki oraz naprawy pojazdów i innych w celu zapewnienia standardu i szerokiego świadczenia usług, co spowoduje zapewnienie dochodu z prowadzonej działalności oraz stworzenie miejsc pracy – na terenie województwa (...), powiat (...), gmina A., P., na działkach ewid. 78 i 79, która to operacja miała być zrealizowana w jednym etapie (ust. 4). Zgodnie z § 3 ust. 5 pkt umowy realizacja operacji obejmowała osiągnięcie celu operacji nie później niż do dnia złożenia wniosku o płatność ostateczną. Jak stanowił § 3 ust. 6 pkt 1) realizacja operacji obejmowała również uzyskanie wymaganych odrębnymi przepisami oraz postanowieniami umowy opinii zaświadczeń, uzgodnień, pozwoleń lub decyzji związanych z realizacją operacji. Zgodnie zaś z § 4 ust. 1 umowy pozwana zobowiązała się do wypłacenia beneficjentowi tj. powódcie na warunkach określonych w umowie oraz na podstawie złożonego wniosku o płatność, pomocy w wysokości 300 000 zł, jednak nie więcej niż 50% poniesionych kosztów kwalifikowalnych operacji.

Zgodnie z § 9 ust. 1 pozwana wypłacała środki finansowe z tytułu pomocy jeżeli beneficjent zrealizował operację lub jej etap, w tym poniósł związane z tym koszty zgodnie z warunkami określonymi w rozporządzeniu i w umowie oraz określonymi w innych przepisach dotyczących inwestycji objętych operacją (pkt 1), zrealizował lub realizuje zobowiązania określone w umowie (pkt 2), udokumentował zrealizowanie operacji lub jej etapu w tym poniesienie kosztów kwalifikowalnych z tym związanych (pkt 3) oraz złożył wniosek o płatność w terminie 24 miesięcy od dnia zawarcia umowy m.in. w przypadku operacji realizowanych w jednym etapie (pkt 4 lit. a), lecz nie później niż do dnia 30 czerwca 2015r.

Jak stanowił § 9 ust. 3 w przypadku niespełnienia przez beneficjenta któregokolwiek z powyższych warunków, środki finansowe z tytułu pomocy mogły być wypłacone w części dotyczącej operacji lub jej etapu, które zostały zrealizowane zgodnie z tymi warunkami oraz jeżeli cel operacji został osiągnięty lub może zostać osiągnięty do dnia złożenia wniosku o płatność ostateczną. Zgodnie zaś z § 9 ust. 4 w przypadku niespełnienia przez beneficjenta któregokolwiek warunków z ust. 1 oraz niezastąpienia okoliczności z ust. 3 lub naruszenia warunków przyznania pomocy, pozwana Agencja odmawiała wypłaty pomocy.

Zgodnie z załącznikiem nr 2 do umowy przyznania pomocy do wniosku o płatność należało dołączyć pozwolenie na użytkowanie obiektu budowlanego – jeżeli właściwy organ nałożył taki obowiązek w wydanym pozwoleniu na budowę.

(bezsporne; umowa k. 11-23, załącznik nr 2 k. 25-27)

W wyniku zawartych między stronami uzgodnień, termin na złożenie wniosku o płatność ostateczną został przedłużony powódce do dnia 20 marca 2015r. W dniu 19 marca 2015r. powódka złożyła wniosek o płatność ostateczną.

Powódka wystąpiła o uzyskanie pozwolenia na użytkowanie budynku objętego umową o przyznanie pomocy w dniu 16 kwietnia 2015r. W wyniku wniosku powódki, dnia 10 czerwca 2015r., została wydana przez Powiatowy Inspektorat Nadzoru Budowlanego w O. decyzja nr (...) udzielająca pozwolenia na użytkowanie budynku diagnostyki i naprawy pojazdów samochodowych i innych oraz zbiornika na ścieki socjalno-bytowe na działkach ewid. 78 i 79 w miejscowości P. gmina A. stała się ostateczna z dniem 25 czerwca 2015r. W decyzji nr (...) pozwoleniu na budowę powódka została zobowiązana przed przystąpieniem do użytkowania uzyskać ostateczną decyzję o pozwoleniu na użytkowanie.

(bezsporne, decyzja pozwolenie na budowę k. 5-7 tom II załącznika, aneks k. 1-2 tom I załącznika)

W toku weryfikacji wniosku o płatność pozwana stwierdziła uchybienia w związku z czym pismem z dnia 22 maja 2015r. zwróciła się do powódki o uzupełnienie/poprawienie/złożenie wyjaśnień. Pismem z dnia 1 lipca 2015r. pozwana ponownie zwróciła się do powódki o uzupełnienie/poprawienie/złożenie wyjaśnień w tym o dostarczenie ostatecznej decyzji o pozwoleniu na użytkowanie budynku diagnostyki i naprawy pojazdów samochodowych i innych.

(bezsporne; pisma z dnia 22.05.15r. k. 9-10, pismo z dnia 1.07.2015r. k. 54-56 tom IV załącznika)

Dnia 30 lipca 2015r. pozwana odmówiła wypłaty pomocy w związku z uzyskaniem i przedłożeniem decyzji o pozwoleniu na użytkowanie budynku objętego umową po upływie terminów maksymalnych.

W dniu 11 sierpnia 2015r. powódka złożyła wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy wskazując, iż po uzyskaniu wszystkich niezbędnych dokumentów w dniu 16 kwietnia 2015r. złożyła wniosek o udzielenie pozwolenia na użytkowanie.

Pismem z dnia 3 września 2015r. pozwana poinformowała powódkę, że wniosek powyższy został rozpatrzony negatywnie z uwagi na nieosiągnięcie celu operacji do dnia złożenia wniosku o płatność ostateczną w związku z brakiem uzyskania pozwolenia na użytkowanie budynku objętego operacją w powyższym terminie.

(bezsporne; odmowa k. 7-8; wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy k. 48-49; pismo k. 5-6, 56-58)

Pismem z dnia 2 grudnia 2015r. pozwana wypowiedziała powódce umowę przyznania pomocy.

(wypowiedzenie k. 11-12, tom IV załącznika)

Powyższy stan faktyczny był bezsporny, znajdował też potwierdzenie w wyżej powołanych dokumentach w aktach niniejszej sprawy, które nie budziły wątpliwości w zakresie ich treści i pochodzenia od poszczególnych podmiotów i których prawidłowości i prawdziwości żadna ze stron w toku postępowania nie kwestionowała.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie bezsporny był fakt zawarcia przez strony umowy przyznania pomocy nr (...) - (...) - (...) z dnia 20 września 2012r. oraz odmowy przyznania pomocy powódce przez pozwaną. Stan faktyczny między stronami był bezsporny. Spór dotyczył w istocie prawa i sprowadzał się do oceny zasadności odmowy przyznania pomocy powódce.

Zgodnie z § 10 ust. 2 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 17 lipca 2008r. w sprawie szczegółowych warunków i trybu przyznawania oraz wypłaty pomocy finansowej w ramach działania „Tworzenie i rozwój mikroprzedsiębiorstw”, objętego Programem Rozwoju Wsi na lata 2007-2013 (tekst jedn. Dz.U. z 2015, poz.

1885; dalej: rozporządzenie), mającego zastosowanie w niniejszej sprawie, pomoc jest przyznawana, jeżeli zostały spełnione warunki określone w rozporządzeniu oraz przepisach odrębnych, których regulacje dotyczą realizacji operacji (pkt 1) oraz zakończenie realizacji operacji i złożenie wniosku o płatność ostateczną nastąpi w terminie 24 miesięcy od dnia zawarcia umowy - w przypadku operacji realizowanych w jednym etapie - nie później jednak niż do dnia 30 czerwca 2015 r. (ust. 2 pkt 3a)

Jak stanowi § 27a powołanego rozporządzenia Agencja tj. pozwana, na uzasadnioną prośbę beneficjenta, może wyrazić zgodę na zakończenie realizacji operacji lub złożenie wniosku o płatność ostateczną po upływie terminów w tym określonych w § 10 ust. 2 pkt 3, w terminie późniejszym, nie dłuższym niż 6 miesięcy od upływu tych terminów, ale nie później niż do dnia 20 czerwca 2015 r.

Wobec faktu, iż przedmiotowa umowa przyznania pomocy została zawarta w dniu 20 września 2012r. maksymalny dopuszczalny termin na złożenie wniosku o płatność ostateczną wynosił 24 miesiące, zatem upływał w dniu 20 września 2014r., przy czym mógł zostać przedłużony maksymalnie o 6 miesięcy – do dnia 20 marca 2015r., co zresztą w niniejszej sprawie nastąpiło. Brak było zatem możliwości ponownego wydłużenia terminu do złożenia wniosku o płatność ostateczną.

Wskazać należy, iż zgodnie z § 3 ust. 1-3 łączącej strony umowy powódka jako beneficjentka zobowiązała się do realizacji operacji, w wyniku której osiągnięty zostanie cel w postaci budowy budynku i zakupu wyposażenia do diagnostyki oraz naprawy pojazdów i innych w celu zapewnienia standardu i szerokiego świadczenia usług, co spowoduje zapewnienie dochodu z prowadzonej działalności oraz stworzenie miejsc pracy. Zgodnie zaś z § 3 ust. 5 pkt umowy realizacja operacji obejmowała osiągnięcie celu operacji nie później niż do dnia złożenia wniosku o płatność ostateczną. Jak stanowił § 3 ust. 6 pkt 1) realizacja operacji obejmowała również uzyskanie wymaganych odrębnymi przepisami oraz postanowieniami umowy opinii zaświadczeń, uzgodnień, pozwoleń lub decyzji związanych z realizacją operacji.

Podkreślić należy, iż wymóg uzyskania decyzji o pozwoleniu na użytkowanie budynku wynika z art. 55 ustawy z dnia 7 lipca 1994r. Prawo budowlane (tekst jedn. Dz.U z 2013, poz. 1409 ze zm.), która jest wydawana w trybie art. 59 powołanej ustawy, co znalazło swój wyraz również w decyzji o pozwoleniu na budowę, w której powódka została zobowiązana przed przystąpieniem do użytkowania uzyskać ostateczną decyzję o pozwoleniu na użytkowanie. Zatem jedynie uzyskanie ostatecznej decyzji o pozwoleniu na użytkowanie budynku objętego operacją zgodnie z przedmiotową umową umożliwi korzystanie pracownikom z wzniesionego budynku przeznaczonego do prowadzenia przez powódkę działalności gospodarczej, a co za tym idzie, zwiększenie zatrudnienia, a w związku z tym osiągnięcie celu operacji – jeżeli decyzja ta zostanie uzyskana przez powódkę nie później niż do dnia złożenia wniosku o płatność ostateczną. Nieuzyskanie zatem tej decyzji w maksymalnym dopuszczalnym terminie na złożenie wniosku o płatność ostateczną tj. 20 marca 2015r. oznaczało niewykonanie operacji przez powódkę.

W niniejszej sprawie, co było bezsporne, decyzja nr (...) udzielająca pozwolenia na użytkowanie budynku diagnostyki i naprawy pojazdów samochodowych i innych oraz zbiornika na ścieki socjalno-bytowe na działkach ewid. 78 i 79 w miejscowości P. gmina A. przez wydana w dniu 10 czerwca 2015r. przez Powiatowy Inspektorat Nadzoru Budowlanego w O. stała się ostateczna z dniem 25 czerwca 2015r. Powódka natomiast wystąpiła o jej wydanie w dniu 16 kwietnia 2015r., co również sporne nie było, gdyż wynikało choćby z treści jej wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Przedmiotowa inwestycja została zatem dopuszczona do użytkowania najwcześniej z dniem 25 czerwca 2015r. i najwcześniej od tego dnia działalność gospodarcza mogła być tam prowadzona i tworzone miejsca pracy, a zatem powódka nie osiągnęła celu operacji w dopuszczalnym terminie do dnia 20 marca 2015r. Wskazać tu należy, iż samo wystąpienie przez powódkę o wydanie decyzji o pozwoleniu na użytkowanie w dniu 16 kwietnia 2015r. oznacza niedochowanie przez nią powyższego terminu 20 marca 2015r., co słusznie podnosi pozwana.

Wobec powyższego uznać należało, iż wobec wystąpienia po stronie powódki przesłanek z § 9 ust. 4 odmowa przyznania pomocy powódkę była zasadna, a powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Mając powyższe na uwadze, Sąd orzekł jak w punkcie 1. wyroku, oddalając powództwo.

O kosztach procesu Sąd orzekł jak w punkcie 2. wyroku, stosownie do art. 98 § 1 i 4 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c., zasądając od powódki na rzecz pozwanej kwotę 180 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, na którą składało się wynagrodzenie pełnomocnika pozwanej – radcy prawnego w wysokości 180 zł stosownie do § 6 pkt 2) rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (tekst jedn. Dz. U. z 2013 r., poz. 461) w zw. z § 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powódki.